

DR. HOLLÓ FERENC

1923–1997

Állatorvosdoktor parazitológus, címzetes egyetemi tanár, a trópusi parazitózisok című fakultatív tantárgy előadója, a *Magyar Állatorvosok Lapjának* szerkesztője (1949–1960), főszerkesztője (1961–1997).

Holló Ferenc 1923. augusztus 23-án született Jászberényben. Szülei gondoskodása és középiskolai tanulmányai révén már korán elsajátította a német és a francia nyelvet, ami életpályájának meghatározó eleme volt. Angolul önszorgalomból később tanult meg. 1941-ben kezdte meg tanulmányait a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Mezőgazdasági és Állatorvosi Kara állatorvosi osztályán. Tanulmányit kényszerűen megszakítva munkaszolgálatos században megjárta a vészkorszakbeli megpróbáltatások meghurcoltjainak keserves útját, Jászberénytől Budapesten, Fertőrákoson át Mauthausenig, hogy francia fogságából végre hazatérhessen. 1946-ban szerezte meg állatorvosi oklevelét. 1948-ig a fővárosi Közvágóhíd állatorvosa, ezt követően az Állatorvosi, majd az Orvos-egészségügyi Szakszervezet titkára volt. 1952-től 1960-ig az Országos Állategészségügyi Intézet parazitológusa, 1961-től az Állatorvostudományi Főiskola, illetve 1962-től 1980-ig Állatorvostudományi Egyetem parazitológiai tanszéke helmintológiai laboratóriumának kutatója. 1980–1982-ben a FAO/UNDP parazitológus szakértője volt

Algériában; megszervezte ott az ország első parazitológiai diagnosztikai laboratóriumát.

Tudományos munkásságát a *Linguatula rhinaria* lárvái a szarvasmarha nyirokcsomójában című, a kórbonctani intézetben készült állatorvos-doktori disszertációjával kezdte. Az Országos Állategészségügyi Intézetben a háziállatok helmintózisával, főleg a kérődzők tüdő-, gyomor- és bélférgességének diagnosztizálásával és gyógykezelésével foglalkozott. A helmintológiai laboratóriumban a sertés tüdőférgességének témájából készítette el kandidátusi értekezését. Parazitológiai témájú közleményeinek száma több mint 40. Legjelentősebb munkája a Nemeséri Lászlóval írt *Állatorvosi parazitológiai diagnosztika* kézikönyv, mely három magyar kiadásban, valamint német és spanyol nyelven is megjelent.

Holló Ferenc hivatásszerűen végzett tevékenysége a kiváló érzékkel, mély hivatástudattal, fáradhatatlanul végzett lapszerkesztés volt. 1949-ben lett a *Magyar Állatorvosok Lapjának* szerkesztője, majd 1961-től főszerkesztője. Ezt a számára kedves feladatkört halála napjáig közmegelegedésre látta el. Az ő nevéhez fűződik a lap új arculatának kialakítása az állatorvosok nagy családjának szolgálata jegyében. Kiváló megfigyelője volt a szakmai, társadalmi változásoknak, érzékeny volt az állatorvos-társadalom ügyei iránt. Mindig hírt adott megtörtént vagy készülő eseményekről, nemcsak a lap hasábjain, hanem személyesen is részt vett különféle társadalmi szervezetek akcióiban, nagy tapasztalatával segítve az együvé tartozás erősítését. „Összekötő kapocs” volt a „nagy család” tagjai között, mély szakmai elhivatottsággal, finom diplomáciai érzékkel, az ellentétek feloldását segítő stílusával, a lap eszközeivel igyekezett megtalálni a követendő utat, szolgálni a kari összetartozást. Szerkesztői munkájából a munkaszeretet, a széles általános és szakmai műveltség, az imponáló fogalmazási és stiláris készség sugárzott. Aktív szerkesztőként témákat keresett, felkért szakírókat, lelkiismeretesen, precízen, nagy türelemmel és odaadóan gondozott sok-sok kéziratot. Munkásságának eredményeként a *Magyar Állatorvosok Lapja* nemzetközi elismertségre tett szert, nemzetközi referáló folyóiratok figyelmét is felkeltette. Elévülhetetlen érdeme az állatorvosi szaknyelv megújítása. A szerzőtársával szerkesztett *Állatorvosi értelmező szótár* (1984) ma is hasznos útmutató.

Rendszerető, precíz, emberi és társadalmi problémák iránt érzékeny volt. Megértő, kellemes modorával, segítőkészségével, mások türelmes meghallgatásával, emberi magatartásával számos barátot és tisztelőt szerzett itthon és külföldön egyaránt. A jó ügyek szerény szolgálója, melegszívű jó barát volt.

Érdemei elismeréséül elnyerte a Munka Érdemrend bronz (1968), majd az ezüst fokozatát (1978), a Hutýra Ferenc-émlékérmét, a Magyar Parazitológusok Társaságának emlékérmét (1977), a Tolnay Sándor-díjat (1994).

Az aranydiplomájának átvételét megelőző napon, talán éppen tanáraitra emlékeztető, példaképét méltató, a múlt tanulságait összegező beszédének gondolatai közben érte hirtelen halála 1997. december 5-én. A rákoskeresztúri temetőben búcsúztatták december 15-én.

Irodalom

- Bartalis Imre: Ne hagyjuk magunkat megöregedni! *Állatorvosi Kamarai Hírek*, 1997. 8. 4. 31.
- Kassai Tibor: Köszöntjük a 70 éves Holló Ferencet. *Parasitologia Hungarica*, 1993. 26. 57–58.
- Karsai Ferenc [összeáll.]: Végső búcsú dr. Holló Ferenc c. egyetemi tanártól, a Magyar Állatorvosok Lapja főszerkesztőjétől. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1998. 120. 1. 5–9.
- Kassai Tibor dr.: In memoriam Ferenc Holló (1923–1997). *Parasitologia Hungarica*, 1998. 31. 61–63.
- Visnyei László: 5 éve halt meg Holló Ferenc. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 2002. 124. 12. 718.